

АЗ СЪМ АЗБУКАРЧЕ

„Има и други отговори, които другаде ще кажем, а сега няма време. Така, братя, бог е дал разум на славяните, комуто слава и чест, и власт, и поколение сега и винаги в безкрайните векове, амин.“

И нямам време, и не му е времето. Времето ми свършва. Навън шумът се увеличава. Зимата танцува ледения си танц. Наближава новата 894 година. За веселби не е време. Князът свиква събор. Борис I дълго търпя първородния Владимир. А Расате се самозабрави – езическата религия му беше по-свидна от християнската. Колко струва дългът към баща, род и Родина? Дано да знае Владимир. Аз не знам. За мен, този дълг е въздухът, който всеки един от нас диша. Пиша сега набързо, защото не знам какво ме очаква. С трепет и със страх очаквам утрешния ден.....

„След това човеколюбецът бог, който урежда всичко и който не оставя човешкия род без разум, но всички привежда към разум и спасение, смили се над човешкия род, изпрати му.....“

Бог се смили над човешкия род - български. Изпрати му нов княз – третия син на Борис I, Симеон. Изпрати му ръкополагането на Климент за епископ на Охрид. Изпрати му ръкополагането на Константин за епископ на Преслав. Изпрати му светлината на духа – буквите славянски и българският език да бъдат задължителни в църквите и двореца. Изпрати му и враговете, българи и византийци, неискащи буквите славянските букви. Знаем гръцки, учил съм във Византия, духовник съм, ама съм българин. Та, на тези врагове, ще трябва да докажа защо славянската ни писменост е дело на Бог.

„...изпрати му свети Константин Философа, наречен Кирил, праведен и истинолюбив мъж, и той им състави 38 букви...“

Ще се преписват моите думи с тези букви – славянските. Ще се четат от българите, за да станат умни и разумни, за да въздигнат Българското царство до три морета. Ще говоря с децата си на този език. И с враговете си ще говоря на него, за да знаят, че Златен век предстои за българите. Черноризец Храбър съм – и защото съм монах, и защото съм Храбър, и защото няма значение кой съм. Аз съм българин и пиша със славянски букви.

„...Обаче ако запиташ славянските азбукарчета, като речеш: „Кой ви е създал азбуката или превел книгите?“, всички знаят и в отговор ще рекат: „Св. Константин Философ, наречен Кирил, той ни създаде азбуката и преведе книгите и брат му Методий.“

Аз съм едно от славянските азбукарчета. И знам кой е създал азбуката и превел книгите. И знам, че кирилската азбука е различната, уникалната в Европа и в света. И българите сме уникални – с вековната си история, с великите си българи, с величествената си природа.

И докато специалистите проучват документи и спорят кой е Черноризец Храбър, аз ще продължавам да чета и препрочитам „За буквите“. Всеки път е нов път. Защото преоткривам българщината.

А дали така е писал Черноризец Храбър? Не знам. Знам, че съм азбукарче.

- трите имена на автора – Елисавета Кирилова Петрова
- клас, възраст – X клас; 16 години.
- училище – ПГ по туризъм „Д-р Васил Берон“, Велико Търново
- ръководител – инж. Славка Проданова
- точен адрес, телефон на ръководителя – ул. „Цанко Церковски“ 10, Велико Търново, 5000; 0883306165
- опис на изпратените творби.
„Аз съм азбукарче“ - есе